

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Χριστοφόρου Θ. Παλαίση

Για όσους δεν με ξεύρουσιν

Προχθές βρέφος γεννήθηκα, χθες 'κόμα ήμουν νέος,
σήμερον άνδρας βρίσκομαι και ποιητής γενναίος.
Αύριον, όμως, δεν ξεύρω αν ζήσω να γεράσω
και την μεθαύριον ζωήν τι τρόπον θα περάσω.
Μάρτιες εξήντα δυό εις την ράχην μ' αριθμώ,
με την ποίησιν παλαίω, δεν αλλάσσω τον ρυθμό.
Πάντα σκέπτομαι και γράφω κάθε νέον γεγονός,
περί έρωτος ή φόνου ή τα πάθη κανενός.
Πλην ο κόσμος δεν αλλάσσει, όσον κι αν κουπανιστεί,
δυστυχώς χειροτερεύει αντί να σωφρονιστεί.

(Από το οπισθόφυλλο της παλιάς έκδοσης του ποιήματος με
τίτλο «Ο ΕΚ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΟΥΣ ΚΑΙ
Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΑΣΤΟΥ ΑΥΤΗΣ ΒΑΣΟΥ»,
Τύποις Αναγέννησης, Λευκωσία, 1967,
Εκδότης Αντώνης Χρ. Παλαίσης)

Ποιος είμ' εγώ;

Είμ' ένας γέρος εβτομηντάρης
Τζαι χωρκογύρης παντοτεινός,
Γιατί επλάστηκα ποιητάρης
Να κράζω πάντα σαν πετεινός.

Κάμνω τραούδκια τζ' ούλον γυρίζω
Πάνω στις σόρτας μου τον τροχόν
Τζ' έμαθα εύκολα να χωρίζω
Απού το άρκον ως τον φτωχόν.

Άρκονταν είδα με μιάλην ππάλαν
Τζαι με την μούττην την μακριάν.
Βκαίννει στ' ανώιν με δίχα σκάλαν
Τζ' έσει τον άλλον για... κοπριάν.

Τζείνος έν' φκιόρον, μουσκολιβάντα,
Λαλεί, τζαι μέλιν του τερατσίου,
Τζαί τον φτωχόν θέλει τον πάντα
Ούλα τον πάτον του παπουτσίου.

Θέλει να κόβκουσιν τα σπαθικά του
Τζαι που την άλλην τους την μερκάν
Τζαι να δουλεύκ' ο φτωχός κοντά του
Μούχτιν, συνόξοα, αγγαρκάν.

Εν τον λυπάται κουτσήν, σημάιν
Ούτε τραντάσσεται η καρδικιά
Ως τζαι του σύλλου του το ποφάιν
Εν το κυάρει να του το δικιά.

Αλλάσσει πίστην άμ' αρκοντίνει,
Ξηχάννει τέλεια την Εκκλησιάν
Τζαι το ποφάιν που 'νά του μείνει
Ρίβκει το μες στην ξημαρισιάν.

(Χ. Θ. Παλαίση, Τα Ηλιοβουττήματα:
ΗΘΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ,
Τύποις Χειμωνίδης, Λάρνακα, 1946, σελ.
17)